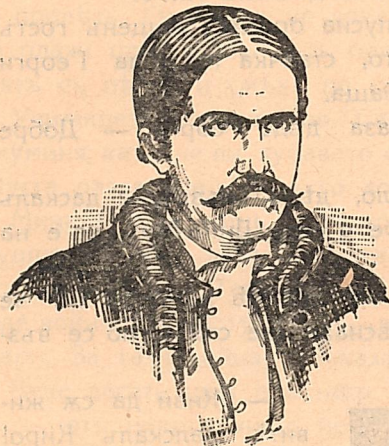

Така умрѣ и Димитъръ. Видѣхъ го съ пушка въ ржка да тича подиръ командира. Турцитѣ ги посрещнаха съ грѣмъ, но и тѣ застрѣляха. Не ги видѣхъ вече! Богъ да ги прости. . . .

— Богъ да ги прости! — отговори дѣдо Георги. — А знаешъ ли даскале, че едва сега се чувствувамъ баща. Сега когато загубихъ Димитра, сякашъ съмъ истински баща. Кжса ми се сърцето отъ скръбъ, а съмъ гордъ, че съмъ отгледалъ чадо, което да пролѣе кръвта си за свободата. Това е да бждешъ наистина баща. . . . Димитъръ умрѣ—сега ти си ми синъ. . . . И не падай духомъ. . . . вие не направихъ много нѣщо, но и това стига. . . . Топътъ пукна — Европа чу! Скоро ще изгрѣе свободата надъ насъ. . . . Само Димитъръ не ще може да я види, ала тѣзи, които ще ѝ се радватъ, ще знаятъ, че сж я получили отъ Димитра и отъ хилядитѣ като него. . . .

Бачо Киро

Старецътъ млъкна, приседна до огъня и заплака. . . .

*

Дѣдо Георги наистина дочака свободнитѣ дни на България. Следъ две години, той отиде въ Дръновския манастиръ, за да се поклони на гроба на сина си Димитъръ, и после въ Търново — надъ гроба на своятъ гостъ отъ 1876 г., на гроба на даскалъ Киро Петровъ, великия апостолъ на свободата въ търновско — Бачо Киро, заловенъ отъ своитѣ съселяни въ Бѣла черква, предаденъ на турцитѣ и обѣсенъ на 28 май 1876 год.

Свѣтозаръ Димитровъ.

Интересно умножение.

Числото 142,857 е много интересно. Ако го умножимъ на две, ще получимъ числото 285,714, въ което има всички цифри, каквито има и въ първото число, само че въ другъ редъ. Ако сжщо това първо число умножимъ на 3, ще получимъ числото 428,571 и т. н. ако го умножаваме до 5 ще получаваме винаги числа, които съдържатъ цифритѣ на първото, умножаваното число, само че въ измѣненъ редъ. Ако пъкъ го умножимъ съ 7, ще получимъ числото 999,999.